

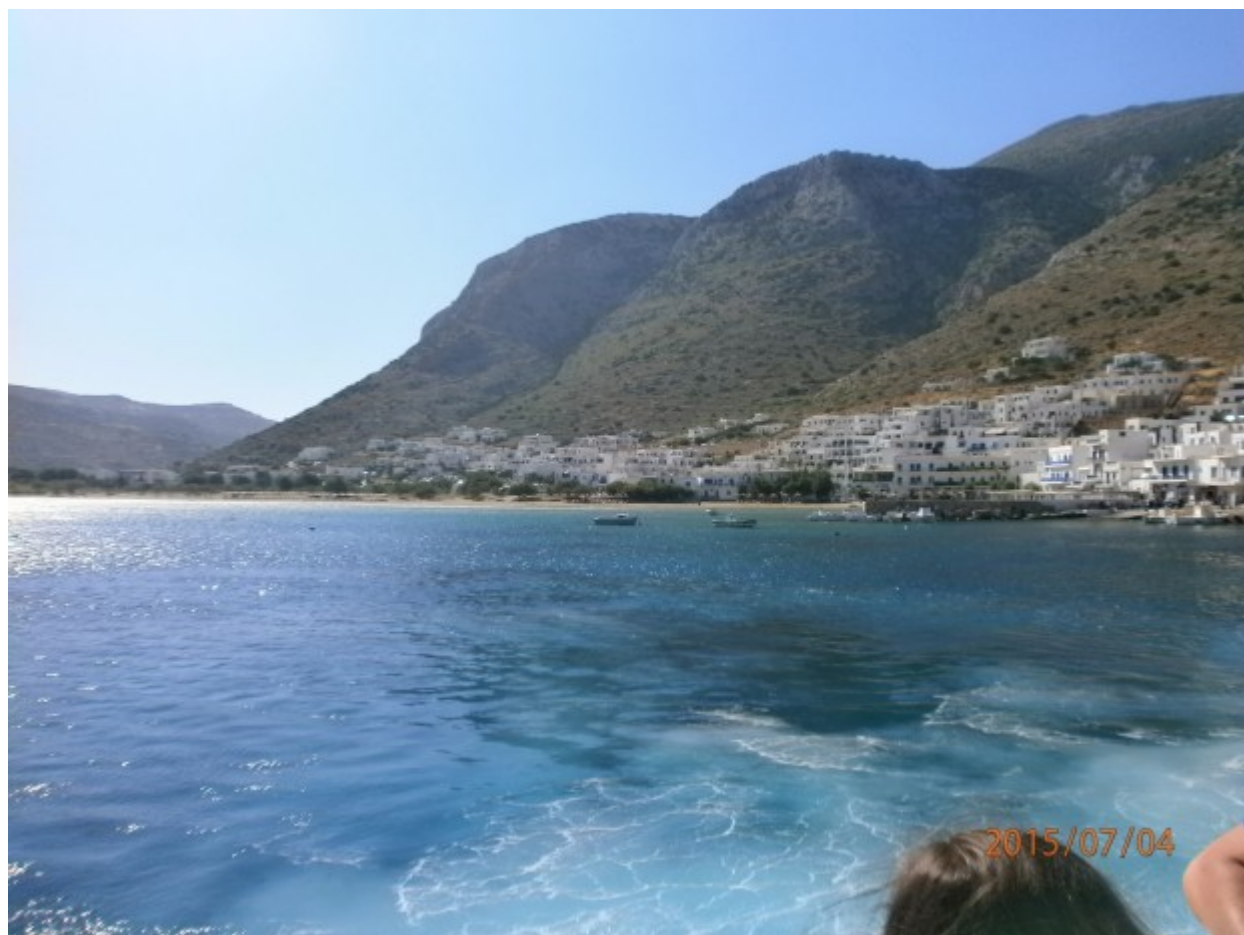
Ταξίδι στην αγαπημένη μας Μήλο (Μέρος 2ο)

/ Γενικά Θέματα

Χάρτης της Μήλου

Φέτος, ταξιδέψαμε για τη Μήλο στις αρχές Ιουλίου, 4-9 Ιουλίου. Το Αιγαίο πέλαγος ήταν λιγάκι ανταριασμένο. Το καταμαράν κλυδωνιζόταν στα κύματα.

Λιμάνι της Σίφνου

Μόνο, όταν μπήκαμε στο ήρεμο λιμάνι της Σίφνου η θάλασσα γαλήνεψε, για να αγριέψει και πάλι μόλις βγήκαμε από την ασφάλεια του λιμανιού, και μας σφυροκοπούσαν οι άνεμοι.

Ηλιοβασίλεμα στη Μήλο

Φτάσαμε στη Μήλο μας Σάββατο απομεσήμερο. Το λιμάνι λέγεται Αδάμαντας.

Είναι μια νησιώτικη πολιτεία που απαρτίζεται από κάτασπρα σπίτια με ολάνθιστες μικρές αυλές και στενά ήσυχα δρομάκια. Μόλις μπει το καλοκαίρι, όμως, γεμίζει από τουρίστες, και έχει έντονη νυχτερινή ζωή.

Είναι το κύριο λιμάνι στον μεγάλο κόλπο της Μήλου, από τους μεγαλύτερους φυσικούς κόλπους σε όλη τη Μεσόγειο. Λέγεται ότι οι κάτοικοί του ήρθαν από την Κρήτη, από τα Σφακιά, κυνηγημένοι από τους Τούρκους το 1824. Σήμερα έχει γύρω στους 1100 κατοίκους.

Επιστροφή για ακόμα μια φορά. Επάνοδος σε γνώριμο έδαφος, αγαπημένο. Κάτι σαν ένα άλλο προσκύνημα σε κάτι ιερό, που το κρατάμε σφαλιστό, σαν φυλακτό, σε περίοπτη θέση στην καρδιά μας.

Με το που πατάμε το πόδι μας στη στεριά, αρχίζουν οι χαιρετούρες και τα καλωσορίσματα. Φίλοι της τελευταίας εικοσαετίας σταθερά εδώ μας περιμένουν.

Φίλοι που αγαπούν τον Αριστείδη, έστω κι αν έχει φύγει εδώ και δεκαεννιά χρόνια. Φίλοι που διατηρούνται και μετά την εξουσία. Αυτό είναι υπέροχο!

Από το πρώτο απόγευμα πάμε για μπάνιο στα ζεστά νερά, κοντά στο αεροδρόμιο,

στις Αλυκές, κάπου τρία χιλιόμετρα έξω από τον Αδάμαντα.

Παραλία Παπικινού

Περνάμε την παραλία του Παπακινού, μια πολυσύχναστη, οργανωμένη παραλία, με πεντακάθαρα, αβαθή νερά, και φτάνουμε στα ζεστά νερά, που είναι γνωστά και ως λουτρά του Κάναβα, κάτω από το εργοστάσιο της ΔΕΗ.

Εδώ βλέπουμε φουσαλλίδες, μπουρμπουλήθρες με ζεστό νερό να αναδύονται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Τα νερά είναι κρύα, αλλά εκεί που αναβλύζουν οι ατμίδες, καίνε. Δεν μπορείς να πατάς για πάνω από λίγα δευτερόλεπτα. Είναι μια άλλου είδους απόλαυση. Αυτά τα θειούχα νερά είναι πολύ ιαματικά. Λίγα μπάνια εδώ κάθε χρόνο, και δεν σε πιάνει κρυολόγημα όλο τον χειμώνα.

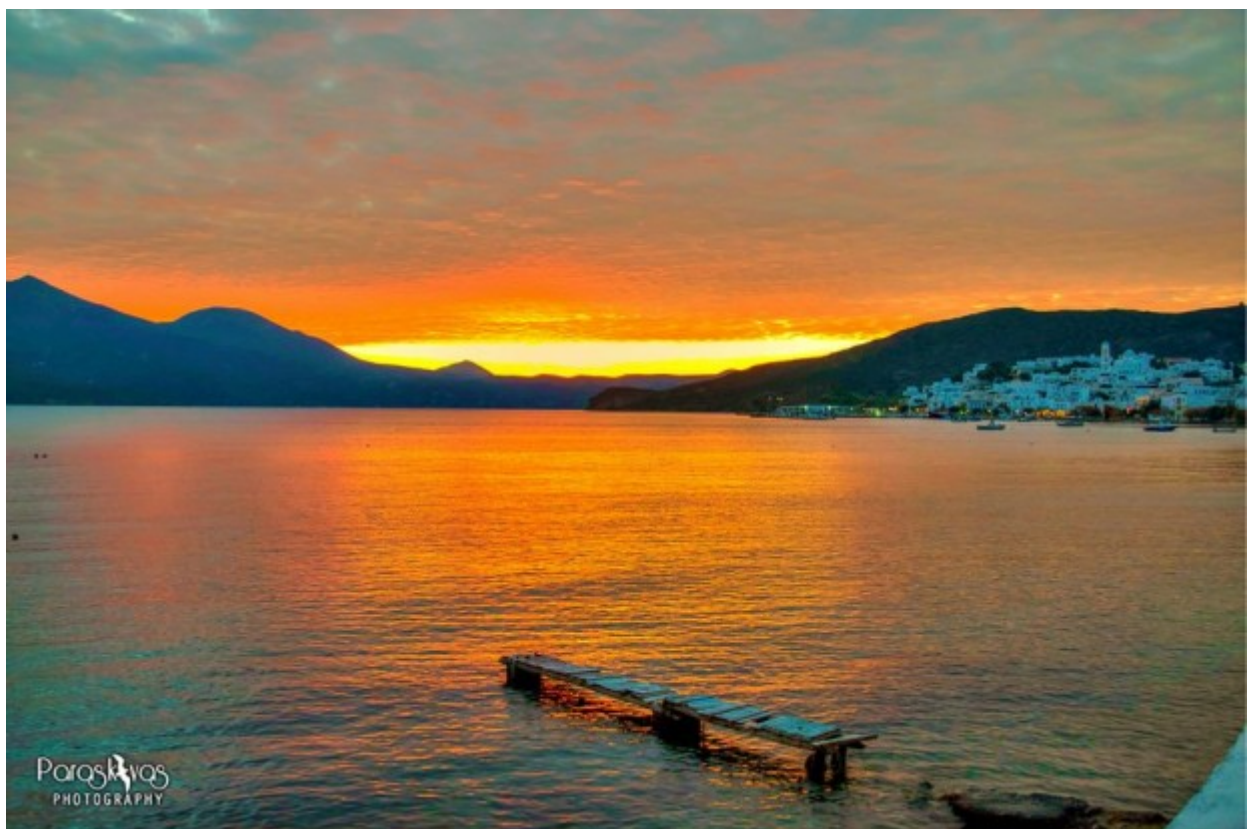
Ζεστά νερά, υπάρχουν και έξω από το νερό, στην αμμουδιά, και σε κάποια σημεία ρέουν προς τη θάλασσα. Το νερό εδώ είναι γεμάτο άλατα που ιριδίζουν στο φως της μέρας.

Συνήθως εδώ έρχονται, βέβαια, άνθρωποι κάποιας ηλικίας με αρθριτικά και οσφυαλγίες. Το θέμα, όμως, είναι να κάνεις τα θειούχα μπάνια σου πριν πάθεις κάτι, για προληπτικούς λόγους.

Αργά το απόγευμα, την ίδια διαδρομή προς τα ζεστά νερά την έκανα με τα πόδια, απολαμβάνοντας το ηλιοβασίλεμα και τον κόσμο, κυρίως ξένους, που έτρωγαν τα

ψάρια τους στις ταβέρνες. Το βράδυ στις 9μ.μ. είχε και μια συναυλία στο
Πολιτιστικό Κέντρο Αδάμαντα.

Παραλία Λαγκάδας

Το βράδυ μαζί με φίλους συζητούσαμε για την πολιτική κατάσταση, σε μια ωραία ταβερνούλα στην παραλία του Αδάμαντα. Η παραλία είναι μαγευτική με τα εστιατόρια και τις καφετέριές της, πνιγμένα στις φωταψίες, μα και με τα κότερα που ναυλοχούν στο λιμάνι.

Πάρα πολλά κότερα είναι αγκυροβολημένα στο λιμάνι της Μήλου, μάλιστα κάποια απ' αυτά είναι πολύ εντυπωσιακά, κυρίως το βράδυ που είναι φωταγωγημένα.

Διερωτώμαι, βέβαια, πώς κάποιοι άνθρωποι δεν αισχύνονται να επιδεικνύουν τον χλιδάτο βίο τους σε τέτοιους χαλεπούς καιρούς για την πλειοψηφία των Ελλήνων, τις ίδιες μέρες που ο κόσμος συνωστιζόταν έξω από τα ΑΤΜ για να πάρει πενήντα ευρώ. Σε ένα από αυτά τα πολυτελή κότερα κάθε βράδυ έβλεπα να παρακάθονται σε δείπνο γύρω στα τριάντα άτομα στη βεράντα του, και κάμποσοι σερβιτόροι να προλαβαίνουν κάθε τους επιθυμία. Ασφαλώς, όλοι αυτοί δεν κατεβαίνουν στη στεριά για φαγητό, δεν καταδέχονται να αναμιχθούν με την «πλέμπα», αλλά δεν βοηθούν και την τοπική οικονομία, αφού όλα τα ετοιμάζουν στο κότερό τους.

Η έκπληξή μου δε ήταν, όταν φίλος που έχει πλυντήριο και σιδερωτήριο και εξυπηρετεί τα κότερα, μας είπε ότι του είπαν από το προαναφερθέν κότερο να τους σιδερώσει 15 διπλά σεντόνια, και όταν τους ζήτησε 15 ευρώ, ένα ευρώ το σετ των σεντονιών, τους φάνηκαν πολλά, και δεν τα έδωσαν. Οποία μικρότης! Οποία ευτέλεια....

Παραλία Λαγκάδας

Εμείς κάνουμε τη βόλτα μας σε όλο τον παραλιακό δρόμο, μέχρι την παραλία της Λαγκάδας,

δεξιά του λιμανιού, με τα ρηχά νερά και τη φυσική σκιά από αρμυρίκια, εκεί που πριν από κάποια χρόνια ο φίλος μας ο Παναγιώτης είχε το White Club, που πραγματικά μας λείπει, γιατί περάσαμε πολύ όμορφες στιγμές διασκέδασης!

Κάποιες χρονιές λειτούργησε, επίσης, δίπλα, και ένα θαυμάσιο εστιατόριο, όπου τρώγαμε απίθανους μεζέδες και ολόφρεσκα ψάρια. Τα ανίψια μου, μάλιστα, και ο αδελφός μου, μια χρονιά που πήγαμε μαζί, τόσο πολύ τους άρεσε η κουζίνα του Κεφάλα, που δεν ήθελαν να φάνε αλλού!

Παραλία Λαγκάδας

Αξίζει να αναφέρω ότι, προχωρώντας λίγο πιο αριστερά από την παραλία, κάτω από το βουνό, στην περιοχή Μπομπάρδας,

συναντούμε το γαλλικό νεκροταφείο, τα «Φραγκομνήματα», όπως τα ξέρουν οι ντόπιοι, που δημιούργησε η Γαλλία, από την εποχή του Κριμαϊκού πολέμου, για την ταφή των γάλλων ναυτών που χάθηκαν στον πόλεμο, που χρησιμοποιήθηκε, επίσης και κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου.

Μάλιστα, στα πλαίσια του εορτασμού της επετείου των 100 χρόνων από την άφιξη

και εγκατάσταση των συμμάχων στη Μήλο, τον Αύγουστο του 1915, ο Δήμος Μήλου προχώρησε στην αποκατάσταση του μνημείου.

Milors cafe

Image not found or type unknown

Milors cafe

Τις μεταμεσονύχτιες ώρες καταλήξαμε στο αγαπημένο μας καφέ, το Milors, για όμορφη κουβεντούλα με καλούς φίλους.

Πηγή: www.lysandrou.blogspot.gr